

les depositum (bankgaranti). Dette depositum tilbagebetales, når der efterfølgende udstedes indvindingstilladelse, eller det dokumenteres ved efterforskningsdata, at området ikke indeholder de forudsatte ressourcer.

Virksomhedens bud og fortjeneste ved salget vil bl.a. være bestemt af mængden, kvaliteten, efterspørgslen, konkurrencen med landmaterialer og importerede materialer og af sejlafstanden til landanlægget.

En gang årligt annoncerer staten efter interessetilkendegivelser vedrørende virksomhedernes konkrete behov. Udlægningen kan herefter initieres af virksomhederne, da det er dem, som besidder den nødvendige viden om mulighederne og behovet vedrørende råstoffernes kvalitet og beliggenhed. Antallet af udbudsrunder samt beliggenheden, antallet og størrelsen af områderne, som staten udbyder, vil således være bestemt af denne løbende vurdering af markedets kommercielle efterspørgsel og interessen for at byde.

Muligheden for opnåelse af eneret til indvinding i et konkret område kombineres i lovforslaget med muligheden for indvinding i fællesområder – her uden eneret. Fællesområderne vil bestå af de nuværende konverteringsområder samt maksimalt $\frac{1}{4}$ af de tidligere overgangsområder, når/hvis konverteringsområderne udtømmes. Denne opbygning af det nye tilladelsessystem giver branchen mulighed for at reagere på ændringer i markedssituationen og afsætningsmulighederne. Branchens betalingsvillighed i forbindelse med auktion vil i meget høj grad afhænge af den sikkerhed, der opnås for adgangen til en råstoffressource, og for afskrivningen af den investerede kapital. Fællesområderne vil bidrage til, at virksomhederne har valgfrihed mellem indvinding i de indvindingsområder med eneret, som erhvervet opnår ved auktion, og fra fællesområderne. Det øger virksomhedernes forsyningsfleksibilitet og giver virksomhederne mulighed for at opbygge deres eget netværk af indvindingsområder alene eller sammen med andre virksomheder.

Auktionsordningen forventes i kombinationen med salg fra fællesområderne at kunne fremme havindvundne råstoffers andel af det samlede danske råstofforbrug.

Som det fremgår, er der i tilladelsessystemet som noget nyt indbygget vederlag til staten som vilkår i en indvindingstilladelse. Formålet er, at staten i lighed med indvinding af olie og gas tager sig betalt for at stille råstofferne til rådighed for kommerciel udnyttelse, i højere grad at ligestille de danske regler med måden, hvorpå der gives indvindingstilladelser i vores nabolande, indføre et klart udvælgelseskriterium i for-

bindelse med statens udbud af indvindingsområder, samt i højere grad at ligestille vilkårene for havindvinding med indvinding på land, hvor en råstofindvinder betaler for retten til at indvinde. Provenuet fra vederlaget foreslås bl.a. anvendt til finansiering af administration af tilladelsesordningen og kortlægning.

Lovforslaget indebærer følgende måder at meddele tilladelser på:

- 1) Eneretstilladelse til efterforskning og indvinding opnået ved auktion og efter statslig indkaldelse af ansøgninger til konkrete områder. Antallet af udbudsrunder, antallet og størrelsen af områderne samt mængden, staten udbyder, vil være bestemt af en løbende vurdering af markedets kommercielle efterspørgsel. Udbud af områder vil ske på grundlag af nærmere fastsatte kriterier, og prisen – vederlaget – som ansøgerne tilbyder at betale, vil være afgørende for, hvem der meddeles tilladelse til. Vederlaget sammensættes af 2 elementer, produktions- og arealvederlag. Minimumsprisen vil være minimumsproduktionsvederlag på 2,50 kr. pr. m^3 og 25.000 kr. årligt pr. km^2 årligt i arealvederlag. Fastsættelsen af eneretslængden til efterforskning og indvinding vil primært ske på baggrund af en samlet vurdering af investerings- og omkostningsniveauet samt hensynet til forsyningssikkerheden. Produktionsvederlaget betales årligt for den mængde, der er indvundet, dog minimum hvad firmaet har bundet sig til at indvinde ved auktionen. Hvis firmaet i et enkelt år ikke har indvundet den årlige mængde, kan denne mængde indvindes i de følgende år uden yderligere omkostninger.
- 2) Tilladelse til råstofindvinding fra et fællesområde. Råstofferne sælges i disse områder som udgangspunkt til en pris af 8 kr. pr. m^3 , dog 6 kr. pr. m^3 , såfremt indvinderen har afholdt udgiften til efterforskning og miljøvurdering. En tilladelse til indvinding i fællesområderne giver kun sikkerhed for adgang til indvinding i det pågældende fællesområde. Miljøministeren vil hverken kunne garantere råstoffernes mængde, kvalitet eller tilgængelighed.
- 3) Tilladelse meddeles til bygherren efter ansøgning til kystbeskyttelse og større kystnære anlægsarbejder. Offentlig og privat kystbeskyttelse efter tilladelse fra transportministeren vil i praksis ikke blive berørt af lovforslaget. Kystdirektoratet vil fortsat efter ansøgning forestå kortlægning og udlægning af indvindingsområder til statslig kystbeskyttelse, og indvinding til offentlig og privat